

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΙΟΗΜΕΡΗ: ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΎΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 563

ΑΘΗΝΑΙ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1965

ΤΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ

Στις 16 Μαρτίου η Διοίκηση της Ύμοσπονδίας έγινε δεκτή απ' τόν ύφυπουργό Οικονομικών κ Στεφανίδη, αρμόδιο γιά τά συνταξιοδοτικά θέματα, στόν οποίο ανέπτυξε αίτήματα του Κλάδου συνταξιοδοτικής φύσεως, όπως σημειώνονται στό παρακάτω υπόμνημα.

Ο κ. Ύφυπουργός ύποσχέθηκε, ότι θά μελετήσει μέ προσοχή αυτό τό υπόμνημα και πολύ σύντομα θά καλέση πάλι τό προεδρείο της Διοικήσεως γιά νά εκθέση τίς τελικές απόψεις του. Έδήλωσε, πάντως, ότι μέ κατανόηση αντιμετώπιζει όλα

τά συνταξιοδοτικά αιτήματα και θέματα, τά όποια θά προσπαθήσει νά ικανοποιήσει στό μέτρο τών δυνατοτήτων, πού παρέχουν τά περιθώρια του προϋπολογισμού.

Η Διοίκηση δέν παρέλειψε νά τονίση στόν κ. Στεφανίδη, ότι όλα τά αιτήματα του κλάδου είναι λογικά και δίκαια και τά κυριώτερα από αυτά δέν πρόκειται νά προκαλέσουν σπουδαία οικονομική επιβάρυνση του προϋπολογισμού· μία επιβάρυνση πού όπωσδήποτε δέν πρέπει νά προβάλλεται, όταν αντιμετωπίζονται θέματα απόδοσεως δικαιοσύνης.

Τ Ο Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

Έξοχώτατε,

Η Διοίκηση της Διδασκαλικής Ύμοσπονδίας Ελλάδος, λαμβάνει την τιμήν νά θέση ύπ' όψιν Ύμων, εις την αρμοδιότητα του όποιου ύπάγονται τά συνταξιοδοτικά θέματα, τά κάτωθι αιτήματα του Κλάδου, συνταξιοδοτικής φύσεως, και νά παρακαλέση διά την ταχείαν ίκανοποίησίν των.

1. Διά του Ν. 4340)64, άρθρ. 2 παράγρ. 1 προβλέπεται ότι: «ό χρόνος από της άπομακρύνσεως, μέχρις επανόδου εις την ύπηρεσίαν, τών επανεληθόντων ύπαλλήλων, δυνάμει του Α.Ν. 1540 του 1950, λογίζεται ως χρόνος πραγματικής ύπηρεσίας, ως πρός την σύνταξιν».

Ο Ν. 4340)64 ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ ΤΟΥ

Η θέλησις του νομοθέτου, ως καλώς γνωρίζομεν, ήτο όπως όλοι οι ύπάλληλοι οι επανεληθόντες δυνάμει του Ν. 1540) 50 λογίζον τόν έκτός ύπηρεσίας χρόνον των, ως συντάξιμον. Δυστυχώς όμως και διά λόγους καθαρώς τυπικούς, τό Έλεγκτικόν Συνέδριον αναγνωρίζει, ως συντάξιμον τόν έκτός ύπηρεσίας χρόνον τών ύπαλλήλων τών επανεληθόντων δυνάμει του ως άνω Νόμου, μόνον έφ' όσον άπελύθησαν εις έφαρμογήν του Θ' ψηφίσματος. Εις πάσαν άλλην περίπτωση δέν τόν αναγνωρίζει ως συντάξιμον. Τοúτο όμως είναι καταφανώς άδικον και αντίθετον άλλωστε — ως προελέχθη — πρός την θέλησιν του Νομοθέτου. Διότι ύπάρχουν και ύπάλληλοι, οι όποιοι έξηναγκάσθησαν εις παραίτησιν ή άπελύθησαν λόγω έγκαταλείψεως θέσεως, ή έξετοπίσθησαν χωρίς νά άπολυθούν κατά τά έτη της έσωτερικής άνωμαλίας (1944—1950). Τοúτων ή μόισα ούδόλως διέφερε από εκείνην τών του Θ' ψηφίσματος δι' ό και επανήλθον εις την ύπηρεσίαν δυνάμει του Ν. 1540) 50. Είναι λογικόν και δίκαιον, ό έκτός ύπηρεσίας χρόνος τών έν λόγω ύπαλλήλων, νά μη λογίζεται ως συντάξιμος; Ασφαλώς όχι. Άλλοι πάλιν ύπάλληλοι άπελύθησαν μέν δυνάμει του Θ' ψηφίσματος ή έξηναγκάσθησαν εις παραίτησιν ή άπελύθησαν λόγω έγκαταλείψεως θέσεως, πλην όμως δέν επανήλθον εις την ύπηρεσίαν δυνάμει του Ν. 1540) 50, αλλά προγενεστέρως, δι' Ύπουργικών αποφάσεων ή άλλως πως, άναγνωρισθείσης της νομιμοφοροσύνης των. Είναι όρθον και δίκαιον οι έν λόγω ύπάλληλοι νά στεροούνται προστασίας του Ν. 4340) 64; Όχι θεθαίως.

Δι' όλους τούς άνωτέρω έκτεθέντας λόγους και πρός άρσιν όλων τών ήδη ύφισταμένων άτελειών και άδικιών, επιβάλλεται όπως διά νέου Νόμου, συνταξιοδοτικού χαρακτήρος, όστις δέον νά καταρτισθ ή τό ταχύτερον, όρισθ ή διάταξις έχουσα οúτω:

«Η άλληθής έννοια του άρθρ. 2 παράγρ. 1 του Ν. 4340) 64 είναι ότι: ως χρόνος πραγματικής ύπηρεσίας, ως πρός την σύνταξιν, λογίζεται ό έκτός ύπηρεσίας χρόνος τών ύπαλλήλων τών όπωσδήποτε παραιτηθέντων, ή άπαλυθέντων λόγω έγκα-

ταλείψεως θέσεως ή δυνάμει του Θ' ψηφίσματος ή έκτοπισθέντων και μη άπολυθέντων κατά τά έτη της έσωτερικής άνωμαλίας 1944—1950, επανεληθόντων δέ εις την ύπηρεσίαν δυνάμει του Ν. 1540) 50 ή δι' ύπουργικής αποφάσεως ή δι' έπαυαδιορισμού ή άλλως πως».

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΟΙ

2. Εις θάρος τών Διδασκάλων Δωδεκανήσου ύφίσταται μία κατάφωρος άδικία. Δέν τούς χορηγείται έπίδομα τριετιών διά τά πρ ό της ένσωματώσεως έτη ύπηρεσίας των, ούτε αναγνωρίζεται ως πραγματικός (συντάξιμος) χρόνος, ό έκτός ύπηρεσίας τοιούτου, λόγω παρεμποδίσεως έκ μέρους τών Ύταλικών άρχών κατοχής. Εις την άδικίαν αυτήν, διά την όποιαν πολλάκις ήνωχλήσαμεν τό Ύπουργείον Οικονομικών, πρέπει νά τεθ ή τέρμα διά τρεις λόγους:

α) Διότι δέν πρέπει οι διδάσκαλοι της Δωδεκανήσου νά μένουν μέ την πικρήν έντύπωσιν ότι Ισχύουν δύο μέτρα και δύο σταθμά, δηλ. άλλης προστασίας τυγχάνουν οι Δωδεκανήσιοι και άλλης οι της λοιπής Ελλάδος.

β) Διότι λόγοι έθνικοί επιβάλλουν όπως οι δεινοπαθήσαντες κατά τά έτη της δουλείας τυγχάνουν ίδιαζούσης μεταχειρίσεως. Εύτυχώς ότι εις την παρούσαν περίπτωση δέν ζητείται παρ ά μόνον ή ίση μεταχειρίσις.

γ) Διότι ή οικονομική επιβάρυνσις διά τόν προϋπολογισμόν έκ της ίκανοποιήσεως του δικαιοτάτου αίτήματος τών Δωδεκανησίων Διδασκάλων θά είναι σχετικώς άσήμαντος, άν και τοúτο ούδόλως πρέπει νά λαμβάνηται ύπ' όψιν, προκειμένου νά άποδοθ ή τό δίκαιον.

ΤΑ ΑΛΛΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

3. Νά αναγνωρισθ ή ως συντάξιμος ό έκτός ύπηρεσίας χρόνος τών άπολυθέντων διά τών ύπ' αριθ. 59 και 24 Συντακτικών Πράξεων.

4. Οι δυνάμει του Ν. 1540) 50 επανεληθόντες εις την ύπηρεσίαν νά καταβάλουν μέν τας όφειλομένας εισφοράς των πρός τά ασφαλιστικά Ταμεία (Μ.Τ.Π.Υ. και Τ.Π.Δ.Υ.) έφ' όσον τό αίτημα της άπαλλαγής των δέν έγένητο δεκτόν — αλλά επί τή βάσει του βαθμού όν κατείχον κατά τόν χρόνον της άπολύσεως των και του μισθού τόν όποιον έλάμβανον τότε, άτόκως.

5. Νά άπονέμεται ό άμέσως άνώτερος βαθμός εις τούς έξερχομένους της ύπηρεσίας, ως γίνεται και διά τούς στρατιωτικούς.

6. Νά συνταξιοδοτούνται αι άγαμοι ή χήραι Διδασκάλισαι και Μηπιαγωγοί, όταν συμπληρώνουν 15ετή ύπηρεσίαν.

7. Νά αναγνωρίζηται ως συντάξιμος ό χρόνος της έκπαιδευτικής άδείας και πέραν της διαιτίας.

8. Νά αναγνωρίζεται ως συντάξιμος ο χρόνος υπηρεσίας εις τὰ ιδιωτικά σχολεία, πρὸ τοῦ διορισμοῦ, ὁ χρόνος τῆς θητείας τοῦ κληρωτοῦ, καθὼς καὶ ὁ χρόνος υπηρεσίας εις Κοινοτικά σχολεία καὶ σχολεία διαφόρων ἰδρυμάτων (Ν.Π. Δ.Δ.).

9. Νά επιστραφοῦν ἀπὸ τὸ Μ.Τ.Σ. εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. αἱ κρατήσεις αἱ ὁποῖαι ἔγιναν εἰς Διδασκάλους — ἐφέδρους ἀξιωματικούς. Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας νὰ τὰς καταβάλῃ τὸ Κράτος.

10. Νά ὑπολογίζηται εἰς τὸ διπλάσιον ὁ χρόνος υπηρεσίας εἰς τὰς νέας χώρας, μέχρι 2 ἐτῶν. Καί.

11. Νά ἀναγνωρισθῇ ὡς πραγματικὴ συντάξιμος υπηρεσία ὁ χρόνος υπηρεσίας τῶν δύο ἐτῶν ἀνωτέρων σπουδῶν, ὅπου αὐταὶ ἀποτελοῦν προσὸν διορισμοῦ ἢ καταλήψεως ἀνωτέρας θέσεως.

Σχέδιον Νομοθετικῆς Διατυπώσεως Θεμάτων τῶν Δωδεκανησίων

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ)τος 3609 τοῦ 1956 ἀπαιτουμένης τριακονταετοῦς δημοσίας πολιτικῆς υπηρεσίας συνηπολογίζεται καὶ ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 ἐδαφ. 1 τοῦ Α.Ν. 1854) 1951 χρόνος υπηρεσίας τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἄλλοδαπῆς εἰς τὰ ἐν αὐταῖς ἀναφερόμενα σχολεία, ὡς καὶ ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Ν. 1769) 1951, 3 τοῦ Ν.Δ. 3055) 1954 καὶ 12 ἐδαφ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν.Δ. 3768) 1957 προβλεπόμενος ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου υπηρεσίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῆς Δωδεκανήσου, λογιζόμενος καὶ οὗτος ὡς χρόνος δημοσίας πολιτικῆς υπηρεσίας.

2. Πράξεις Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων, δι' ὧν ἐχορηγήθησαν τριετίαι, θάσει τοῦ Ν. Δ)τος 4193) 1961, διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ καὶ τοῦ ὡς ἄνω χρόνον θεωροῦνται νομίμως ἐκδοθεῖσαι.

3. Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ τῆς Δωδεκανήσου εὑρεθέντες ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1947 καὶ διατηρηθέντες ἐν αὐτῇ λογίζονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7 τοῦ Ν.Δ. 3609) 1956 καὶ 7 τοῦ Ν.Δ. 4193) 1961, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου εἰς τὸν κατεχόμενον βαθμὸν καὶ εἰς τοὺς δύο προηγούμενους τοιοῦτους,

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους τῶν ἀγαπητῶν καὶ ἐκλεκτῶν συναδέλφων Ἰωάννην Κυριακῶδη καὶ Κυριακὴν Μενδωνίδου εὐχόμεθα ζωὴν εὐτυχισμένην.

— Ὁμοίως εὐχόμεθα καὶ ἐπὶ εὐτυχίαν εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους τῶν ἀγαπητῶν καὶ ἐκλεκτῶν συναδέλφων κ. Κωνσταντίνου Μονιῶδη καὶ ἑξαιρέτων Δίδα Ἀσπασίαν Βύδρου.

Διδασκαλικὸς Σύλλογος
ΧΙΟΥ

— Εἰς τοὺς συναδέλφους Ἄγγελον Βερούκιον, Μετεκπ)νον καὶ Ἀνδρονίκη Κολυβά πού ἔδωσαν ἀμοιβασίαν ὑπόσχεσιν γάμου εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος
ΛΕΥΚΑΔΟΣ

— Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους τῶν ἀναδελφῶν Γεωργίου Ἀνταλλόπουλον, τοῦ Δημ. Σχολείου Νεοκάστρου, μετὰ τῆς Ἰωάννας Κυπριώτου, εὐχόμεθα ζωὴν χαρούμενην καὶ εὐτυχισμένην.

Διδασκαλικὸς Σύλλογος
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

— Τὴν ἀναδελφὸν Δημήτρεν Βασιλοπούλου, τοῦ Δημ. Σχολείου Μανδρινῆς, καὶ Θωμᾶν Παπαναστασίου, Ἀγρονόμον, δάσαντας ἀμοιβασίαν ὑπόσχεσιν γάμου, συγχαίρομεν καὶ εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν καὶ τὸν βίον ἀνέφελον.

Διδασκαλικὸς Σύλλογος
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

— Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους τῶν ἐκλεκτῶν ἀναδελφῶν Νικόλαον Παπανικολάου καὶ Ἄγγελικὴν Ἀγρίου εὐχόμεθα χαρούμενην καὶ κρινόσπαρτην οἰκογενειακὴν ζωὴν.

Ὁ Πρόεδρ. Διδ. Σουλ. Γ' Πειραιῶς.
Βασίλειος Γιαννακόπουλος

— Στοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους τῶν ἀγαπητῶν ἀναδελφῶν Νικόλαον Παπανικολάου μετὰ τῆς Ἀγγελικῆς Ἀγρίου εὐχόμεθα ζωὴν εὐτυχισμένην.

— Ἐπίσης στοὺς μνηστειθέντας ἀγαπητοὺς ἀναδελφούς: Γεωργίου Παπανικολάου μετὰ τῆς Ἑλλῆς Κοντογιάννη, Ἰωάννην Μπαλαγιάνη μετὰ τῆς Εὐφροσύνης Ταϊμῆς καὶ Εὐάγγελον Παπαλέξη μετὰ τῆς Γεωργίας Γρηγοροπούλου, εὐχόμεθα στε δόψυχα καλὰ στέφανα.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Διδασκαλικὸν Συλλόγῳ
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

— Εἰς τοὺς δάσαντας ἀμοιβασίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἀναδελφῶν Κωνσταντίνου Μακρῆν ταϊμῆν τοῦ Σουλ. λόγου μας καὶ Εὐλαμπίαν Δούκα βοηθὸν γραφεῖου Ἐπιθεωρητῆως συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Διδασκαλικὸς Σύλλογος
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Διοικητικὸν Συμβούλιον: Ἐλευθέριος Κορέλης Πρόεδρος, Δημήτριος Καραγκούνης Ἀντιπρόεδρος, Δημή-

ῶς φέροντες τοὺς προηγούμενους τούτους βαθμοὺς ἀφ' ἧς ἔλαθον τούτους οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ Κράτει ἀναδελφοὶ τῶν καὶ ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἰσχυοσῶν διατάξεων ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων, θεβαιουμένων διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ ἐρεῖδομένης ἐπὶ πράξεως τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 4193) 1961.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀλήθης ἔννοια τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1769 τοῦ 1951 εἶναι, ὅτι διὰ τὴν θεβαίωσιν τῶν λόγων τῆς ἐκτὸς υπηρεσίας παραμονῆς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἀπαιτεῖται μόνον πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐκδιδόμενον εἴτε ἐπὶ τῇ θάσει ἐπίσημων στοιχείων τηρουμένων παρὰ ταύτη εἴτε ἐπὶ τῇ θάσει ἐνόρκων μαρτυρικῶν καταθέσεων διατελεσάντων ἐκπαιδευτικῶν ἐφόρων ἢ ἐπιτρόπων.

2. Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων κανονισμοῦ ἢ αὐξήσεως συντάξεων, διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ ὡς συνταξίμου τοῦ χρόνου τῆς ἐκτὸς υπηρεσίας παραμονῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῆς Δωδεκανήσου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Ν. 1769) 1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 3055) 1954, παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1965.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἐδαφ. 1 παράγρ. πρώτῃν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 1854) 1951 προστίθεται περίπτωσις Δ', ἰσχύουσα ἀφ' ἧς καὶ ὁ Ἀναγκαστικὸς οὗτος Νόμος, ἔχουσα οὕτως:

Οἱ Ἑλληνες τὸ γένος ὑπηρετῆαι τῶν σχολείων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων Α', Β', καὶ Γ'.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι τὰ ὡς ἄνω δίκαια αἰτήματα τοῦ Κλάδου, θὰ τύχουν τῆς δεούσης ἐκ μέρους Ὑμῶν προσοχῆς καὶ ἰκανοποιήσεως

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Χρῆστος Παπαζήσης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἰωάννης Παυλίδης

Τὰ Μέλη

Δημήτριος Κουτσουβάλας, Εὐστράτιος Παπαδέλης, Ἀριστείδης Λεονταρίτης, Σταῦρος Παπαμῶκος, Νικόλαος Παπασταύρου, Ἀθανάσιος Δερματᾶς, Βασίλειος Ψαχουλίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΣΧΟΛΙΚῶΝ ΕΦΟΡΙῶΝ

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπάρου εὐχαριστεῖ τὸ στρατηγὸν ἐ.ά. Σπανογιαννάκη γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ στοῦ Σχολεῖο 16 εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Διαόλης.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Του Συνταξιοδοτικού Συμβούλου κ. ΑΘΑΝ. ΖΑΒΡΑ (Δικηγόρου)

Διά του Νόμου 4448 (ΦΕΚ 253) 29-12-1964) ἐπνέχθησαν διάφοροι τροποποιήσεις εἰς τὸν Α.Ν. 1854) 1951 «περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων». Ἡ σπουδαιότερα τῶν τροποποιήσεων διά τούς πολιτικούς ὑπαλλήλους εἶναι ἡ τροποποίησις τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ Α.Ν. 1854) 51 ὡς πρὸς τὴν ἐμπόλεμον στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νέου Νόμου ὀρίζεται ὅτι ὁ χρόνος τῆς ἐμπόλεμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὁ μὴ συμπίπτων πρὸς διαθεσιμότητα

ἢ ἀργίαν διά προσκαίρου παύσεως λογίζεται ἠϋξημένος εἰς τὸ διπλάσιον ὁποῦδήποτε καὶ ἂν διηνοῦθῃ υἱός.

Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία διακρίνεται εἰς ὑπηρεσίαν κληρωτοῦ καὶ εἰς ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Κατωτέρω θὰ ἐκθέσωμεν πῶς ὑπολογίζεται ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, κληρωτοῦ καὶ ἐφεδρική τοιαύτη καὶ πῶς ὑπολογίζεται ἡ μετὰ τὸν διορισμὸν δια-
 νευθεσία.

Α'. Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὑπηρεσία τοῦ κληρωτοῦ καὶ ἐφέδρου (μὴ ἐμπόλεμου)

Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ μὴ ἐμπόλεμος ἐφεδρική στρατιωτικὴ ὑπηρεσία προσμετρεῖται ὡς πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία. Ὁ ἔχων λ.χ. 23 ἰλήρη ἔτη διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 2 πλήρη ἔτη ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ συμπληροῦ 25 πλήρη ἔτη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ παραιτούμενος τῆς ὑπηρεσίας δικαιούται συντάξεως. Ὁ ἔχων 26 ἔτη διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 1 ἔτος ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἔχει συνολικῶς 27 ἔτη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ θάσει τῆς ὑπηρεσίας ταύτης δικαιούται 29) 50 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ. Ὁ ἔχων διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν 33 ἔτων καὶ ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ 2 ἔτη ἔχει συνολικὴν πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 35 ἔτη καὶ παραιτούμενος τῆς ὑπηρεσίας δικαιούται πλήρους συντάξεως.

Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὑπηρεσία τοῦ κληρωτοῦ δὲν προσμετρεῖται ὡς πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία ἢ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐφεδρική στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα, ἀλλὰ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Ν.Δ. 3768) 1957 προσαυξάνει τὴν σύνταξιν κατὰ τόσα πενήτηκοστά τοῦ συντάξιμου μισθοῦ ὅσα τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κληρωτοῦ.

Σημείωσις: Συντάξιμος μισθὸς εἶναι τὰ 80% τοῦ ἀθροίσματος θασικοῦ μισθοῦ, προσαυξήσεως λόγω τριετιῶν καὶ ἐπίδομας πολυετίας λ.χ. Διδάσκαλος ἔχει 30 διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 2 ἔτη ὑπηρεσίαν κληρωτοῦ πρὸ τοῦ διορισμοῦ. Διὰ τὴν διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν τῶν 30 ἔτων παραιτούμενος τῆς ὑπηρεσίας δικαιούται τῶν 35) 50 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ. Δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας κληρωτοῦ πρὸ τοῦ διορισμοῦ προστίθεται 1) 50 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ. Ἐν προκειμένῳ διὰ τὰ 2 ἔτη τοῦ κληρωτοῦ θὰ προστεθῶσι 2) 50 καὶ οὕτω μὲ 30 ἔτη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ 2 ἔτη ὑπηρεσίαν κληρωτοῦ πρὸ τοῦ διορισμοῦ δικαιούται 37) 50 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ ἔχων 33½ ἔτη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ 2 ἔτη ὑπηρεσίαν κληρωτοῦ πρὸ τοῦ διορισμοῦ δικαιούται τῶν 35) 50 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ ἢ τοῦ 47) 50 διὰ τὰ 33½ ἔτη καὶ 2) 50 διὰ τὰ 2 ἔτη τοῦ κληρωτοῦ. Ἐάν ὁ διδασκαλὸς ἔχη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν (διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν ἢ διδασκαλικὴν καὶ ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν) 34½ ἔτη καὶ 2 ἔτη ὑπηρεσίαν κληρωτοῦ πρὸ τοῦ διορισμοῦ δικαιούται πλήρους συντάξεως θάσει τῶν 34½ ἔτων καὶ ἐπομένως ἢ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὑπηρεσίας δὲν προσφέρει τίποτε. Τοῦτέστιν ἢ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὑπηρεσία τοῦ κληρωτοῦ προ-

σαυξάνει τὴν σύνταξιν, ὅταν ὁ διδασκαλὸς ἔχη συνολικὴν πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν (διδασκαλικὴν ἢ διδασκαλικὴν καὶ ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν) ἐλάσσονα τῶν 34½ ἔτων.

Ἐπιπλέον κληρωτοῦ ἂν τῶν 6 μηνῶν λογίζεται ἔτος καὶ ἂν τῶν 12 μηνῶν λογίζεται ὡς 2 ἔτη.

Ἀνωτέρω ἐκτιθέται ὅτι ὁ ἔχων 23 ἔτη πλήρη διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 2 πλήρη ἔτη ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἔχει συνολικὴν πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 25 πλήρη ἔτη καὶ παραιτούμενος τῆς ὑπηρεσίας δικαιούται συντάξεως. Ὁ ἔχων ὅμως 23 πλήρη ἔτη διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 2 ἔτη ὑπηρεσίαν κληρωτοῦ πρὸ τοῦ διορισμοῦ παραιτούμενος τῆς ὑπηρεσίας δὲν δικαιούται συντάξεως. Ὡσαύτως ὁ ἔχων 24 ἔτη διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 1 ἔτος ὑπηρεσίαν κληρωτοῦ πρὸ τοῦ διορισμοῦ παραιτούμενος τῆς ὑπηρεσίας δὲν δικαιούται συντάξεως, τοῦτέστιν ἢ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐφεδρική στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ὡς πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία συνυπολογίζεται διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως οὐχὶ ὅμως καὶ ἢ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὑπηρεσία τοῦ κληρωτοῦ.

Ἐπὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τῶν διδασκάλων ἵνα μὴ ὑπολογίζωσι τὴν πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὑπηρεσίαν τοῦ κληρωτοῦ εἰς περίπτωσην παραιτήσεως πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους 25ετοῦς πραγματικῆς συντάξιμου ὑπηρεσίας (διδασκαλικῆς ἢ διδασκαλικῆς καὶ ἐφεδρικής στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας).

Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία κληρωτοῦ καὶ ἐφέδρου δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διὰ τὸ μέρημα ἂν δὲν ἔχη ὑποβληθῆ εἰς τοῦτο μέχρι τέλους 1953 ἀληθῆς περὶ ἀναγνωρίσεως ταύτης. Οὐδέποτε ὑπολογίζεται εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων διὰ τὸ ἐφ' ἀπαξ βόθημα.

Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὑπηρεσία κληρωτοῦ καὶ ἐφέδρου δὲν ὑπολογίζεται διὰ τὸ ἐπίδομα πολυετίας. Ὑπολογίζεται διὰ τὸ ἐπίδομα πολυετίας ἢ ὅταν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐβελοντοῦ ἢ ἀνακαταγεγνημένου ὄπλιτου διανυθεῖσα ὑπηρεσία ἢ ἀπομένουσα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρόνου καθ' ὃν ὁ ὑπάλληλος καθ' ὄποχρῶσιν θὰ ὑπηρετῆ ὑπὸ τὰ διπλά ὡς κληρωτός ἢ ἐφεδρὸς ἂν δὲν κατετάσσοτο ὡς ἐβελοντής (ἐγκύκλιος 18) 1954 Γ. Δ.Δ.Α.).

Ὑπολογίζεται διὰ τὸ ἐπίδομα πολυετίας ἢ ὑπηρεσία τοῦ ἐφέδρου παλαιῶν πολεμιστῶν. (Γνωμοδότησις Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους 409) 1956). Ἐφεδρὸι παλαιῶι πολεμιστῶι θεωροῦνται οἱ κατὰ τὰς ἐπιστρατεύσεως ἀπὸ τοῦ ἐτους 1912 ἕως 1923 ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν

στρατὸν τῆς ἑρῆας ἢ τῆς χωροφυλακῆς ἢ τοῦ Ναυτικοῦ (Α.Ν. τῆς 28) 31 Ὀκτωβρίου 1935 περὶ προ-

σασίας τῶν ἐφέδρων παλαιῶν πολεμιστῶν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 244) 1936).

Β'. Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐμπόλεμος ὑπηρεσία τοῦ κληρωτοῦ καὶ ἐφέδρου

Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐμπόλεμος ὑπηρεσία τοῦ ἐφέδρου συμφώνως τῷ Νόμῳ 4448) 1964 ὑπολογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον λ.χ. ὁ ἔχων 26 ἔτη διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 1 ἔτος ἐμπόλεμον ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἔχει συνολικὴν πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 28 ἔτη καὶ δικαιούται 31) 50 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ.

Ὁ ἔχων διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν 31 ἔτων καὶ 2 ἔτη ἐμπόλεμον ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἔχει συνολικὴν πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 35 ἔτων καὶ δικαιούται πλήρους συντάξεως.

Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐμπόλεμος ἐφεδρική στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἢ ὑπολογιζομένη κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸ διπλάσιον διὰ τὴν σύνταξιν, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίπτωσιν ὑπολογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον, δηλαδὴ οὔτε εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διὰ τὸ μέρημα οὔτε εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων διὰ τὸ ἐφ' ἀπαξ βόθημα.

Σημ. Ὡς ἀνωτέρω ἐκτιθέται ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία (κληρωτοῦ καὶ ἐφέδρου) ὑπολογίζεται ὅση πράγματι διηνοῦθῃ (εἰς ἀπὸδον ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἐμπόλεμος) μόνον εἰς τὸ Μ.Τ.Δ.Υ. ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη εἰς τοῦτο αἰτησις περὶ ἀναγνωρίσεως ταύτης μέχρι τέλους 1953).

Λογίζεται ὡς ἐμπόλεμος ὁ χρόνος τῆς ἐφεδρικής στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπολογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον 1) ἀπὸ 28-10-1940 ἕως 1-5-1941. Ἐάν λ.χ. ὑπηρετῆσε τις ὡς ἐ-

φεδρὸς πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀπὸ 28-10-1940 ἕως 1-5-1941 θὰ προσμετρηθῶσι 12 μῆνες πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία.

2) Τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὑπηρετῆσε τις κατὰ τὸν συμμοριτοπολεμὸν ὡς ἐφεδρὸς εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων, τοῦτο θεθαίουμένου διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἢ τοῦ ἀρχηγείου χωροφυλακῆς. Ὁ συμμοριτοπολεμὸς διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 1-4-1946 ἕως 31-10-1949. Ἐάν λ.χ. ὑπηρετῆσε τις ὡς ἐφεδρὸς πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀπὸ 1-10-1937 ἕως 30-9-1948 εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων θὰ προσμετρηθῶσι 2 ἔτη ὡς πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία.

3) Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας εἰς στρατιωτικὰς μονάδας καὶ ὑπηρεσίας συγκροτηθείσας ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ μέχρι τῆς 12-10-1944.

4) Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας εἰς ἀνεγνωρισμένα ἐθνικὰ ἀνταρτικὰ ὁμάδας ἀντιστάσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ τοῦ ἔχρου κατοχῆς τῆς χώρας εἰς ἃς μετέσχον ὡς ἐν-ὄπλα μέλη τῶν ὁμάδων τούτων, τοῦ χρόνου τοῦτο θεθαίουμένου διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

Διὰ τὸν χρόνον ὑπηρεσίας κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον (28-10-1940 ἕως 1-5-1941) καὶ ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ ἀρκεῖ τὸ ἀντίγραφο φύλλου Στρατολογικοῦ Μητρώου, μὴ ἀπαιτούμενον εἰδικῶν πιστοποιητικῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὑπηρεσία τοῦ κληρωτοῦ ἂν εἶναι ἐμπόλεμος δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον,

Γ'. Ἡ μετὰ τὸν διορισμὸν ὑπηρεσία τοῦ κληρωτοῦ καὶ ἐφέδρου (μὴ ἐμπόλεμος)

Ἐάν ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία (ἢ μὴ ἐμπόλεμος) διηνοῦθῃ μετὰ τὸν διορισμὸν δηλαδὴ ἂν καθ' ὃν χρόνον ὑπηρετῆε τις εἰς τὸν στρατὸν ἢ το ὑπάλληλος, ἢ ἵνα κυριολεκτήσωμεν, ἂν ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία συμπίπτῃ μετὰ τὴν πολιτικὴν τοιαύτην, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ χρόνος καθ' ὃν ὑπηρετῆσεν ὁ ὑπάλληλος εἰς τὸν στρατὸν εἶτε ὡς κληρωτός εἶτε ὡς ἐφεδρὸς λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς συντάξιμου ὑπηρεσίας ὡς θὰ ἐλογίζετο ἂν ὡς ὑπά-

λληλος θὰ ὑπηρετῆε καὶ δὲν θὰ ἦτο στρατιώτης λ.χ. ὁ διορισθεὶς τὴν 1-1-1930 καὶ ὑπηρετήσας εἰς τὸν στρατὸν ὡς κληρωτός ἢ ἐφεδρὸς μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ καὶ εἰς μὴ ἐμπόλεμον περίοδον οὗτος κέκτηται ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ συνεχῆ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, δοθέντος ὅτι ἡ στρατιωτικὴ του ὑπηρεσία (κληρωτοῦ ἢ ἐφέδρου) ὡς συμπίπτουσα μετὰ τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν λογίζεται ὡς πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία.

Δ'. Ἡ μετὰ τὸν διορισμὸν ἐμπόλεμος ὑπηρεσία τοῦ κληρωτοῦ καὶ ἐφέδρου

Ἡ μετὰ τὸν διορισμὸν ὑπηρεσία τῶσον τοῦ ἐφέδρου ὅσον καὶ τοῦ κληρωτοῦ ἂν εἶναι ἐμπόλεμος ὑπολογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον.

Σημείωσις: Ὁ ὑπολογισμὸς εἰς τὸ διπλάσιον τῆς μετὰ τὸν διορισμὸν ἐμπόλεμος ὑπηρεσίας τοῦ κληρωτοῦ ἐκρίθη τὸ πρῶτον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 315) 1958 ἀποφάσεως τοῦ Π τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ ὁποῦ ἡ νομολογία εἶναι παγία ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ λ.χ. ἂν ὑπηρετῆσεν τις μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀπὸ 28-10-1940 ἕως 1-5-1941 εἶτε ὡς κληρωτός εἶτε ὡς ἐφεδρὸς ἢ ὑπηρεσία αὐτῆ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 28-10-1940

ἕως 1-5-1941 θὰ ὑπολογισθῆ εἰς τὸ διπλάσιον ἢ τοι ἐν προκειμένῳ θὰ προστεθῶσι εἰς τὴν πολιτικὴν του ὑπηρεσίαν 6 μῆνες (6 μῆνας ἔχει ὡς ὑπάλληλος καὶ 6 μῆνες προστίθενται λόγω τοῦ πολέμου). Ὑπάλληλος διορισθεὶς τὴν 1-1-1935 καὶ ὑπηρετήσας ὡς στρατιώτης ἀπὸ 28-10-1940 ἕως 1-5-1941 κέκτηται μέχρι τῆς 31-12-1963 πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 30½ ἔτη ἢ τοῦ 30 ἔτη πραγματικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ 6 μῆνες ἐπὶ πλέον διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 28-10-1930 ἕως 1-5-1941.

(Συνέχεια σὲ ἐπόμενον)

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΗΡΘΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ

Στις 11 Μαρτίου ήρθε στην Αθήνα ο κ. Βίλχελμ Έμπερτ Διευθυντής του Γραφείου Παρισίων της Παγκόσμιας Όμοσπονδίας Εκπαιδευτικών που έχει την έδρα της στην Ουάσιγκτων.

Ο κ. Έμπερτ είναι Γερμανός Δάσκαλος (συγκεκριμένα Βαυαρός), ήταν Πρόεδρος της Βαυαρικής Διδακταλικής Όμοσπονδίας, και για τη δραστηριότητα που ανέπτυξε σ' αυτή του τη θέση, διαλέχθηκε σαν ο πιο κατάλληλος για να διευθύνει το Γραφείο Παρισίων της Παγκόσμιας Όμοσπονδίας των Εκπαιδευτικών.

Η Διοίκηση της Διδακταλικής Όμοσπονδίας Ελλάδος φιλοξένησε για λίγες ώρες στα γραφεία της το διακεκριμένο συνάδελφο, με τον οποίο συνεχίζονται εκπαιδευτικά θέματα.

Ο κ. Βίλχελμ Έμπερτ

τα, (συνδικαλιστικά και άλλα των άλλων χωρών και της Ελλάδας).

Πρωταρχικός σκοπός και επιδίωξη της Παγκόσμιας Όμοσπονδίας των εκπαιδευτικών, είναι — όπως μας εξήγησε ο κ. Έμπερτ — η θέση, τα δικαιώματα, αλλά και οι υποχρεώσεις φυσικά των Εκπαιδευτικών σ' όλες τις χώρες του κόσμου. Η Παγκόσμια Όμοσπονδία, είναι ο προστάτης των Εκπαιδευτικών όλου του κόσμου. Διά μέσου της Ούνοσκο είναι δυνατόν είνε, να βελτιωθεί η θέση των Εκπαιδευτικών. Ένα από τα θέματα για τα οποία ενδιαφέρεται η Παγκόσμια οργάνωση είναι, να μάθει αν και κατά πόσον οι Εκπαιδευτικές Οργανώσεις των διαφόρων χωρών απαιτούν από τις Κυβερνήσεις τους, την εισαγωγή μεταρρυθμίσεων στην Εκπαίδευση, και αν οι Κυβερνήσεις, κάνουν αποδεκτές τις εισηγήσεις των οργάνωσεων. Στο σημείο αυτό εξηγήσαμε στον κ. Έμπερτ ότι οι δικές μας Κυβερνήσεις συνεργάζονται με τη Διδακταλική Όμοσπονδία για εκπαιδευτικά θέματα, ακούει τις απόψεις της, και συχνά τις ικανοποιούν. Υπάρχουν θέματα και περιπτώσεις, που οι Κυβερνήσεις έμμενον στις απόψεις τους, πράγμα που, όπως έδειξαμε και ο κ. Έμπερτ, συμβαίνει και σ' άλλες χώρες. Αναγνωρίσθηκε πάντως, πως απ' το κύρος και τη δραστηριότητα των Διοικήσεων των Διδακταλικών Όμοσπονδιών πολλά μπορεί να εξαρτηθούν. Η δραστηριότητα πρέπει να αποβλέπει σε τρεις στόχους: 1) το συνδικαλιστικό 2) τον ποιοτικό και 3) την ανεξαρτητοποίηση του Κλάδου.

Ποιοτικός στόχος σημαίνει, πως πρέπει οι Διοικήσεις να φροντίσουν ώστε ο Εκπαιδευτικός κόσμος στο σύνολό του να ασκήσει επίδραση και να ακτινοβολήσει στο κοινό με τις γνώσεις του, την κατάρτισή του και τις εκδηλώσεις του.

Ο στόχος της ανεξαρτητοποίησης σημαίνει ότι πρέπει ο Κλάδος να φτάσει κάποτε σε τέτοιο σημείο ανεξαρτησίας, ώστε μόνος του να καθορίζει, πως θα μορφώνεται και πως να μορφώνει, ποιά θα είναι τα Προγράμματα διδασκαλίας, και γενικά ν' αποφασίζει μόνος του για όλα τα θέματα που έχουν σχέση με την Εκπαίδευση.

Αυτή η επιδίωξη — εξηγεί ο κ. Έμπερτ, — είναι η πιο δύσκολη, γιατί τα όρια του ιδεατού και πουθενά δεν έχει πραγματοποιηθεί. Πρέπει ωστόσο να απασχολή τις Εκπαιδευτικές Οργανώσεις.

Με τον κ. Έμπερτ συζητήθηκαν πολλά θέματα οικονομικά, εκπαιδευτικά, οργανωτικά, κλπ. των δασκάλων, όπως παρουσιάζονται στις διάφορες χώρες του κόσμου. Χαρακτηριστικά μόνο αναφέρομε, πως οι χώρες που άμειβουν καλύτερα τους Εκπαιδευτικούς είναι, κατά τα στοιχεία του κ. Έμπερτ οι Φιλιππίνες, η Ζουηδία, και η Καλιφόρνια της Αμερικής. Στη Γερμανία είναι επίσης ευνοϊκοί οι οικονομικοί όροι δια τους Εκπαιδευτικούς.

Στις άλλες χώρες δεν είναι τόσο καλοί.

Για το θέμα των σπουδών ο κ. Έμπερτ μας είπε ότι στη Γερμανία, όπου πολύ τιμάται η Παιδαγωγική, οι μεταγυμνασιακές σπουδές των υποψηφίων δασκάλων είναι τριετείς, χωρίς όμως να θεωρούνται οι σχολές στις οποίες φοιτούν Πανεπιστημιακές. Στην ίδια χώρα, η διαφορά αποδοχών ανάμεσα στους Καθηγητές και στους δασκάλους είναι 20%, με τάση όμως να προσεγγίσουν. Αυτό είναι ο σταθερός σκοπός, γιατί ίδια είναι η εργασία που προσφέρεται.

Ο κ. Έμπερτ μας είπε ακόμα, πως στα Δημοτικά σχολεία της Γερμανίας, έχει καταργηθεί η απογευματινή εργασία. Οι δασκάλοι εκεί δεν έχουν το δικαίωμα να διεκδικούν με άπεργιες τα δικαιώματά τους (γι' αυτό και δεν γίνεται ποτέ άπεργία), ενώ το έχουν αυτό το δικαίωμα, στην Αγγλία, τη Γαλλία και άλλες χώρες.

Για το όριο της ηλικίας έγγραφης μαθητών στα Δημοτικά σχολεία ο κ. Έμπερτ μας είπε ότι στη Γερμανία και στις περισσότερες — ες Ισχύει το 6ο έτος συμπληρωμένο. Στην Αγγλία και σ' ελάχιστες άλλες η έγγραφη γίνεται από το 5ο έτος αλλά η πρώτη τάξη έχει χαρακτηριστικά Νηπιαγωγείου.

Τέλος ο κ. Έμπερτ μας είπε ότι η Παγκόσμια Όμοσπονδία διατηρεί Παρατηρητά της, σαν τών Παρισίων, στο Τόκιο, στη Βηρυτόν, και στο Νέο Δελχί, προσέχει δε περισσότερο τα ζητήματα της Ασίας και της Αφρικής για λόγους ευνόητους.

Μετά τη συζήτηση, η Διοίκηση της Δ.Ο.Ε. εξέτασε τον κ. Έμπερτ ως το Σούνιο, όπου και παρέθεσε προς τιμήν του γεύμα στο εκεί τουριστικό περιπτερό.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

N. BINTZHLAIΟΥ 36 Προσευχές του Δημοτικού Σχολείου. Αθήναι 1965

Σέντελι 25 Μαρτίου 1941

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ (Πολεμίες σελίδες)

Του κ. Κ. ΤΣΕΚΟΥΡΑ διδασκάλου Ζου Δημοτ. Σχολείου Ν. Σμύρνης

Άγρια χιονοθύελλα ξέβερνε αλύπητα το ύψωμα 1647, ένα ύψωμα κατάγυμνο, άγριο κι' άφιλόξενο' ούτε ένα δεντράκι για να φυλαχτεί κανείς απ' τους δαιμονιομένους ανέμους που'χαν στήσει ένα διαβολικό και ξέφρενο χορό στο κάτασπρο και παγωμένο αυτό τοπίο.

Πίσω ύψωνονταν επιβλητικός κι' άπειλητικός ο όρεινός δγκος της Τρεμπεσίνας, που φάνταζε σαν μυθικός, άπροσάβανωμένος γίγαντας μέσα στο σούρωπο, που άπλωνε σιγά-σιγά τα μαύρα πτερά του.

Άριστερά μέσα σε νεροφαγωμένους, μονοτόχρωμους και σκοτεινούς θράχους, άνοιγονταν μυστηριώδες, φοβερό, άπαισιο κι' άδηφάγο το στόμα της θρυλικής Κλεισοούρας, της χαράδρας του θανάτου.

Δεξιά ο δρόμος Βερατίου-Τεπελενίου λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα φωτιζονταν απ' τα Ιταλικά αυτοκίνητα, που άγκομαχώντας κατέβαιναν προς το Τεπελένι. Και πέρα στο βάθος του όριζοντα μόλις διακρινονταν σκυθρωπά, φοβερά, άπαρτα τα Τρία Αύγα...

Βαθεία, νεκρική και καταθλιπτική σιγή βασιλευσε παντού, τίποτε δεν άκούονταν σαν να είχε σταματήσει γύρα κάθε ίχνος ζωής' τίποτε δεν μαρτυρούσε πως στα κακοτράχαλα αυτά θουνά, στην άγρια και μεγαλόπρεπη αυτή φύση, μήνες δάκαλους μαινονταν ένας φοβερός κι' άδυσώπητος πόλεμος, μια άληθινή τιτανομαχία, λές κι' όλα τα είχε γυλίσει το κρύο χέρι του θανάτου.

Μιά φούχτα άνθρωποι, δεκατρείς στρατιώτες πεσμένοι μπρούμυτα, θαμένοι ζωντανοί μέσα στο χιόνι, πίσω από μια πελώρια πέτρα, δεν ένοιωθαν πως και γιατί ζούσαν, μόνο ακουαν θραερά την ανάσα τους να θγαίνει με κόπο απ' τα παγωμένα στήθια τους. Καταμύναχοι τριακόσια και πλέον μέτρα μακριά απ' το λόγο τους, σένα προχωρημένο φυλάκιο με δυο όπλοπολυβόλα ανάμεσα από δυο μικρές ρεμματιές, είχαν καρφωμένο, άγρυπνο, θλοσυρό το μάτι στην κάτασπρη πλαγιά...

Μπροστά απ' το φυλάκιο τρία μαύρα σημάδια μακρουλά σαν λεκέδες πάνω στο χιόνι, είχαν τραφήξει την προσοχή των ανθρώπων του φυλακίου. Ήσαν τρία πτώματα, άταφα, τουμπανιασμένα, πτώματα τριών λεβεντόκορμων παιδιών της Θράκης, που είχαν αφήσει εκεί τη στερνή τους πούλη, δι.τι πολιτιμότερο είχαν σε τούτο τον κόσμο για την πατρίδα. Έστησαν τα κορμιά τους για να φράξουν σαν άσάλευτος θράχος για πάντα το δρόμο σε κάθε επιδρομέα.

Ποιός τολμούσε να ξεμυτίσει απ' την πέτρα για να θάψει τους άκλουστους και χωρίς νεκρικό ξόδι αυτούς ήρωες; Τα Ιταλικά πολυβόλα κι' οι όβλοι θέριζαν μέρα νύχτα...

Ξαφνικά μία θραχνή, σπληλαιώδη φωνή τράβηξε τη μυστηριώδη σιγή, κι' αντίλαλησε από θράχο σε θράχο κι' από φαράγγι σε φαράγγι... Στα όπλα...! Δεν ήταν φωνή αυτή, ήταν κάτι που έβρασε σαν ξέσπασμα μανιασμένης καταγιγιδας στη φοβερή εκείνη μαυρίλα της νύχτας, που τη δυνάμωνε ένα πυκνό μπόσι... Μαύρες παράξενες ακιές κινούνταν τρικλίζοντας σαν μακάθριοι σκελετοί μέσα στο πηχτό σκοτάδι προς τις γραμμές μας. Ήσαν οι λύκοι της Τσοκάνης και τα άλλα

τετράποδα, που έστελνε στο σφαγείο ο μαύρος γύπας της Ρώμης, που παρακολουθούσε ο ίδιος εκείνες τις μέρες τις επιχειρήσεις.

Νόμισαν πως θα αβηδιόσσουν το στρατό μας και θα τον εύρισκαν ξένοιαστο το θράδυ εκείνη της εθνικής μας γιορτής. Δεν μπορούσαν να μη θυμηθούν κι' αυτή τη φορά οι Ιταλοί την άτιμη κι' ύπουλη τακτική τους, την ένδοξη παράδοσή τους.

Μονομιάς ένας κόσμος ζωντάνεψε, θέριψε, σαν να λύθηκαν τα μάγια, που τον κρατούσαν κοιμισμένο, ναρκαμένο. Τα πολυβόλα μας άρχισαν να κελαϊδούν θραχνά, τα πυροβόλα μας πάνω απ' τη Τρεμπεσίνα χτυπούσαν όλδισα, στο ψαχνό. Τριακόσια Ιταλικά πυροβόλα μούγγιζαν και ξερνούσαν καυτό αίθερο. Πολύχρωμες φωτοβολίδες συνθηματικές και διάφορες άλλες πύρινες γλώσσες αλάκωναν τον ούρανό.

Η Κλεισοούρα ζωσμένη από φλόγες καίονταν σαν πυροτέχνημα. Οι κανονιές στο χωριό Μερκοράνη χαμηλότερα άνοιγαν θαβιούς λάκκους, σαν πελώρια μνήματα. Λάμψεις και λάμψεις ατέλειωτες φώτιζαν πέρα ως πέρα τις κυματιστές θουνοκορφές σαν να ήταν χαρούμενο πανηγύρι...

Τι κακό ήταν αυτό Θεέ μου! Νόμιζε κανείς πως έβρασε το τέλος του κόσμου, πως θ' άνοιξη η γής να μας καταπιεί! Οι στρατιώτες τα έχασαν. Ο λοχίας φώναξε 'έφ' όπλο λόγγη!...' πρέπει να πληρώσουν άκριβά το τομάρι μας, αν τολμήσουν να κατεβούνε από δω οι φρατέλλοι, είπε μέ...

Μέσα σ' αυτό το χάλασμό, ένα θλιμα όλμο φουομανώνας πάνω στο χιόνι έσκασε κοντά μας, κι' ένα σύγνεφο από πέτρες και χιόνι λερωμένο από μαύρο χρώμα σηκώθηκε και σκέπασε το φυλάκιο.

Ένα όχι!... πονεμένο άφησε ο σκοπευτής του όπλοπολυβόλου, ένα κυπαρισσόκορμο παλληκάρι, ο στρατιώτης Ν... απ' τα χωριά των Καλαθρότων.

Ένα κομμάτι καταραμένο μυτερό και ζεστό αίθερο τον χτύπησε στο κεφάλι... Όστόσο μέσα στις φευγαλέες λάμψεις φάνηκαν ν' άνοιγοκλεινον για λίγες στιγμές, θολά, πονεμένα τα μάτια του κι' ένα αδιόρατο κι' άκαθόριστο, ένα κάτι σαν χαμόγελο άνοιξε στα χλωμά χείλη του!... Ποιός ξέρει, ίσως από ψυχική άγαλλιαση, που δίνει η επιβλητική κι' άγια όρα του θανάτου σε κείνον που φθάνει στο κορυφωμα της θυσίας, στην εκπλήρωση του όπτεράτου χρέους!...

Έσκυψε τότε ο λοχίας με ψυχικό σπαραγμό, με άνειπωτο πόνο κι' άπόθεσε ένα φιλημα στοργικό, άδελφικό στο άχνό μέτωπο του ήρωα.

Έπειτα η μεγάλη έπιθεση εκόπασε σιγά-σιγά, σήστηκε άδοξα.

Σέντελι 25 Μαρτίου 1941

Διευθύνσεις συμφώνως τφ άριθμ 651 του Α. Ν. 1092/1938: Έκδότης: Διδ. Όμοσπονδία Ελλάδος Πρόεδρος ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ Ξενοφώντας 15α - Αθήνα Τετύθνος Τυπογραφείου ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΠΑΝΑΣ Φιλαδέφειας 4 - Αθήνα (110)

«ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15α — ΑΘΗΝΑΙ — (Τ.Τ. 118)
ΤΗΛΕΦ. 236.547 — 221.316

Ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος... Δρχ. 50.—
Τιμὴ τοῦ φύλλου..... » 1.50
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας..... » 50.—

«DIDASKALIKON VEMA»

Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office: 15a Xenophon St., Athens (Greece)

«DIDASKALIKON VIMA»

(Tribune des Instituteurs)

Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux: 15a, Rue Xénophon, Athènes (Grèce)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ**ΟΠΩΣ ΤΟΤΕ...**

Ἵστερ' ἀπὸ λίγες ἡμέρες ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ γιορτάσῃ πάλιν τὴν ἐθνικὴν τοῦ ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου. Ἡ ἐπέτειος αὐτὴ συμπίπτει ἐφέτος μὲ μιὰ φάση δοκιμασίας ἀπ' τὴν ὁποία περνάει τὸ ἐθνικὸν θέμα τῆς Κύπρου. Ἡ ἀνάμνηση ὁμοῦ τοῦ μεγάλου κινήματος τῆς ἐθνεγερσίας τοῦ 21, εἶναι ἐκεῖνη πού θὰ γιγαντώσῃ τὴς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ θὰ βοηθήσῃ στὴν ὑπερίσχυση τῆς δοκιμασίας.

Ὅπως τότε, ἔτσι καὶ τώρα. Οἱ Ἕλληνες δὲν πρόκειται νὰ πτοηθοῦν ἀπὸ πρόσκαιρες δυσχέρειες, οὔτε θ' ἀφήσουν ἄλλοι νὰ κανονίσουν τὴς τύχες τους. Ἡ ἐλευθερία τῆς Κύπρου, συνυφασμένη μὲ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως, εἶναι αἷτημα ἱερὸν. Ἄλλ' ὅπως τὸ 1821, ἔτσι καὶ τώρα δὲν πρόκειται παρὰ νὰ βγῇ ἀπ' τὰ κόκκαλα τῶν Κυπρίων τὰ ἱερά! Γι' αὐτὸ καὶ θὰ συνεχισθῇ ὁ ἀγὼνας. Μέχρις ὅτου δικαιωθοῦν οἱ ἐθνικὲς προσδοκίαι.

Θὰ τιμηθῇ ἔτσι ἔμπρακτα ἡ μεγάλη ἐθνικὴ ἐπέτειος τοῦ 1821. Ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ δείξῃ μὲ τὴν ἀγέρωχην στάση του, ὅτι μένει σταθερὸς καὶ ἀμετακίνητος στὸ σύνθημα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821: «Ἐλευθερία ἢ Θάνατος!»

Ἡ ΣΚΛΗΡΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Ἡ νέα διάταξη, πού μπήκε αἰφνιδιαστικὰ στὸ δημοσιο-ὑπαλληλικὸ νομοσχέδιο, καὶ κατὰ τὴν ὁποία ἐξαιροῦνται τῆς ἀπονομῆς τοῦ ἀμέσως ἀνώτερου βαθμοῦ Διευθυντοῦ Α' μόνον οἱ δάσκαλοι πού ἀπολύονται μὲ τὸ Νόμο τῆς 35ετίας, μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι δὲν τὸν εἶχε ὁ Κλάδος τὸ βαθμὸν ὡς τώρα, εἶναι ἀναμφισβήτητος σ κ λ η ρ ή. Δὲν ἔχει ἠθικὴ βάση, γιατί ἀδικεῖ μονάχα μιὰ κατηγορία ὑπαλλήλων: τοὺς δασκάλους.

Ἔχομε τὴ γνώμη πὼς ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κ. Μητσότακης, ἀπασχολημένος καθὼς εἶναι πολὺ, μᾶλλον δὲν ἐπρόσπεξε, ὅσο ἔπρεπε, τὴν περίπτωσιν. Καὶ ἔπεσε θυμὰ κακοθυμῶν εἰσηγήσεων. Γι' αὐτὸ καὶ τὸν παρακαλοῦμε νὰ ἀπαλειψῇ τὴν σκληρὴν καὶ ἀδικὴν διάταξιν.

Εἴμαστε θέβαιοι ὅτι θὰ τὸ κάμῃ αὐτὸ, πολὺ περισσότερο γιατί ὁ ἴδιος ἔχει συνδέσει ὀριστικὰ — καὶ τόσο τιμητικὰ γι' αὐτόν — τὸ ὄνομά του μὲ τὴν χορήγησιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ Α' στὸ δάσκαλον.

Ἡ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Ὁ Νόμος «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως» τῆς Γενικῆς (Στοιχειώδους καὶ Μέσης) Ἐκπαιδεύσεως, ξανᾶρθε στὴ Βουλὴ καὶ ἐπανασυζητεῖται ἀπὸ τὴν περασμένη Πέμπτη.

Ἔχομε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ζήτημα γοήτρου τῆς τὴν ἐπαναψήφισιν τοῦ Νόμου τῆς, ὅπως ἀκριβῶς ἔχει. Ἐννοοῦμε τὴν εὐαισθησία τῆς σ' αὐτὸ τὸ θέμα, πολὺ περισσότερο γιατί, ἀνεξάρτητα ἀπ' τὴς λεπτομέρειες — ὠρισμέναις λεπτομέρειες, γιὰ τὴς ὁποίας ἔχουν διατυπωθῆ ἀντιρρήσεις καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Δ.Ο.Ε., τὸ ὅλον νομοθέτημα εἶναι ἕνα ἀληθινὰ μεγαλόπνοο δημιούργημα, πού ὀρθῶς, κατὰ τὴν ἔκ-

φραση τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, «παραδίδεται εἰς τὴν δόξαν τοῦ μέλλοντος».

Θὰ παρακαλοῦσαμε ὁμοῦ μὲ τὴν εὐκαιρίαν τὴν Κυβέρνησις καὶ εἰδικώτερα τὸν κ. πρωθυπουργόν, νὰ κάμουν μιὰ ἀναγκαῖα ὑποχώρησις — καὶ τροποποίησις. Τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς γιὰ θέσεις ἐπιθεωρητῶν στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως πρέπει νὰ τὸ ἔχουν καὶ δάσκαλοι χωρὶς πανεπιστημιακὴ μετεκπαίδευσις. Ἄν δὲν γίνῃ αὐτὴ ἡ ἀναγκαῖα τροποποίησις, τότε ἡ ἐπιλογή 120 περίπου νέων ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως θὰ γίνῃ ἀπὸ μιὰ στενωπὰ τῆς θάσης 300 περίπου ἐνδιαφερομένων ὑποψηφίων. Καὶ τοῦτο θὰ ἰσοδυναμῇ μὲ σκάνδαλον!

Ἡ ἐπανασυζητήσις τοῦ Νόμου ἀποτελεῖ μιὰ καλὴ εὐκαιρία ὑπαναχωρήσεως ὡς πρὸς τὴν διάταξιν πού ἀφορᾷ τὴν ἐπιλογή τῶν ἐπιθεωρητῶν, διότι ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων τὸ ἐπιβάλλει.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

Ἡ κ. Μιχαλοπούλου, ὑποδιευθύντρια τῆς Σχολῆς Νηπιαγωγῶν Καλλιθέας, θρίσκειται σὲ ἀδεια λόγω κηύσεως καὶ, ὅπως μᾶς ἐπληροφόρησαν, τὸ μάθημα τῆς Παιδαγωγικῆς διδάσκειται στὶς σπουδαστρίαις τῆς Σχολῆς τοῦ πρώτου ἔτους, ἀπ' τὴν κ. Διθόλη, καθηγήτρια τῆς Γυμναστικῆς!

Ἡ πληροφορία εἶναι καταπληκτικὴ. Δὲν προχωροῦμε σὲ σχόλια καὶ κρίσεις.

Ἄς ἐξετάσουν οἱ ἀρμόδιοι, ὄχι γιὰ νὰ ζητήσουν εὐθύναις, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀναθέσουν τὴν διδασκαλίαν τῆς Παιδαγωγικῆς σὲ Παιδαγωγόν, ἂν θέβαιο θέλομε οἱ νέοι ἐκπαιδευτικοὶ νὰ εἶναι καλὰ κατάρτισμένοι καὶ ὄχι καλὰ γυμνασμένοι.

Ἡ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΙΑΤΑΚΗ

Δημοσιεύθηκε ἡ προαγωγή τοῦ γνωστοῦ στὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον τῆς Χώρας ἐξαιρέτου παιδαγωγοῦ κ. Σπ. Παγιατάκη στὸ βαθμὸν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ κ. Παγιατάκης τοποθετήθηκε στὴν κενὴ θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Μαρμαρῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας.

Περὶ τὸ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ προαγωγή αὐτὴ τοῦ κ. Παγιατάκη ἀκούσθηκε μὲ ἰδιαίτην χαρὰ ἀπ' τὸ διδασκαλικὸν κόσμον τῆς Χώρας, ὁ ὁποῖος ἐκτιμᾷ τόσο τὸ δημιουργικὸν τοῦ ἔργου σὰν Διευθυντοῦ — ἔως τώρα — Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας ὅσο καὶ τὴν ἀγάπην του καὶ τὸ ἀναμφισβήτητον ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸν Ἑλληνα δάσκαλον.

Ὁ κ. Παγιατάκης μὲ τὴν πλοῦσιν συγγραφικὴν δράσιν του καὶ τὴν ὄλην του συγκρότησιν, τιμᾷ τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων Παιδαγωγῶν καὶ εἶναι θέβαιο πὼς ἀπὸ τῆς νέας του θέσεως θὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας ἀκόμη πιὸ πολὺτιμες.

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Ἀπ' τὸ Β' πίνακα προακτέων γιὰ τὸ βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου Β' — ὁ Α' ἔχει ἐξαντληθῇ — πού περιλαμβάνει συνολικὰ 908 συναδέλφους, ἔχουν προαχθῆ οἱ 487 καὶ ὑπολείπονται 421. Μὲ τὴν ψήφισιν τοῦ δημοσιοῦπαλληλικοῦ Νομοσχεδίου, ὁ Κλάδος θὰ ἔχει ἄλλες 725 νέαις θέσεσι στὸ βαθμὸν αὐτὸ καὶ θὰ προαχθοῦν ὅλοι οἱ παραπάνω 421. Θὰ ἀπομείνουν δὲ καὶ 304 κενῆς θέσεσι γιὰ τοὺς συναδέλφους τῶν νέων πινάκων. Καὶ δὲν θὰ ἔχωμε, γιὰ τοὺς νέους πίνακες, μόνον τὴς θέσεις αὐτές. Θὰ δημιουργηθοῦν ὅπωςδήποτε, μέσα σὲ ἕνα καὶ μόνον χρόνον, τοὺλάχιστον ἄλλες 1500 θέσεις, ἀπ' τὴς 700-800 προαγωγῆς στὸν 3ο βαθμὸν, τῆς φυσιολογικῆς ἀποχώρησιν καὶ τὴν ἀπόλυσιν ἀπ' τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τμηματάρχων Α' μὲ τὸ νόμον τῆς 35ετίας. Δηλαδή, πρὶν περάσῃ ἡ διετία, γιὰ τὴν ὁποία θὰ ἰσχύουν οἱ πίνακες πού θὰ καταρτισθοῦν, θὰ ἔχουν προαχθῆ στὸν 5ο βαθμὸν 8 λ ο ι οἱ συνάδελφοι πού θὰ ἐνταχθοῦν σ' αὐτούς.

Κάνομε τὴν παραπάνω ἀνάλυσιν γιὰ κείνους, πού μὲ μαθηματικὰ τεχνάσματα καὶ λογικοφανῆ ἐπιχειρήματα, ὑποστηρίζουν ὅτι ἀπὸ δῶ καὶ πέρα θὰ παραμείνουν οἱ συνάδελφοι στὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ 15-20 χρόνια!! Γι' αὐτούς πού θέλουν νὰ μειώσουν τὴν ἀνυπολόγιστη σημασίαν τῆς ἐνίσχυσεως, ἀλλὰ καὶ τοὺς αἰώνιους μεμφίμοιρους. Κάνομε τὴν ἀνάλυσιν ἀκόμη καὶ γιὰ κείνους πού σκόπιμα θέλουν νὰ μειώσουν τὸ ὕψος καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπιτεγμάτων τῆς φετεινῆς χρονιάς καὶ πού λυποῦνται καὶ γίνονται ἀπαρηγόρητοι ὕστερα ἀπὸ κάθε ἐπιτυχίαν τῆς Διοικήσεως.

Θέβαιο, μὲ τὴν πάροδο τῶν ἐτῶν, θὰ διογκωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσηγητῶν, ἀφοῦ ἐκεῖνοι πού ἀποχωροῦν ἀπ' τὴν ὑπηρεσίαν εἶναι λιγώτεροι ἀπ' τοὺς διοριζομένους. Ἄλλὰ πό-

ΑΠ' ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1821

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΥΡΙΟΠΟΥΛΟΥ
Δ/λου του Δημοτ. Σχολείου Πειραιώς

Σήμερα ή ελεύθερη Έλληνική ψυχή φτερουγίζει στα παλάτια της δοξασιμένης μεγαλεία. Κι' από τις θρυσησμένες της φυλής μας, που αναμφισβήτητα ή Έθνική εξέδρησις του 1821 άποτελεί μία από τις μεγαλύτερες της, άντλεί τ' άθάνατα διδάγματα που μάς χάρισαν κατά καιρούς τη δόξα και τη νίκη, την Έθνική τιμή και την άνεξαρτήσια. Γιατί από τά βάθη των αιώνων ή Έλληνική Ιστορία κραυγάζει με μύρια στόματα και τά δημοτικά μας τραγούδια άντιλαλούν με θέρημη και νοσταλγία τις έπικές νίκες των απελευθερωτών μας και δομοάζονται οι ήρωες και οι μάρτυρες της 'Ιδέας και του Γένους, που ξαναθεμελιώσαν τ' Έθνικόν μας οικοδόμημα. Η αιώνια και γιομάτη αίματα πατρίδα μας, με θαθεία τη συνείδηση της Ιστορικής μας μοίρας δεν έπαψε ποτέ να δρώνεται άντιμέτωπη στη θία και να μάχεται κι' αúταπάρνηση για την υπέρτατη έννοια που κλείνει μέσα της ή λέξη ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Γι' αυτό κάθε τόσο, μέσα στο κύλημα των αιώνων ή οικομένη θαμπώνεται κι' από ένα Έλληνικό Θαύμα, που δεν μπορεί να παρουσιάση ποτέ κανέναν άλλον λαόν, γιατί καθώς φαίνεται τά θαύματα αυτά είναι πρόνοια χαρισμένη από τούς άκατάλυτους Θεούς, που διάλεξαν τή λευτερόνενα πατρίδα μας για κατοικία τους.

Ποιός άλλος λαός ήταν και είναι περισσότερο άξιος να πανηγυρίζη όπως σήμερα, την άνεξαρτήσια του και τις νίκες του, που κέρδιε κατά των έπιβρομένων κατακτητών του κι' έβρεψε τόσες δάφνες με τό σπασίμο των άλυσιδών της σκλαβιάς και της τυραννίας;

Μόνο ο Πανάρχιος και πάντα νέος ήρωικός λαός μας έπέτυχε αυτό τό θαύμα. Γιατί μέσα στους άνισους πάντα άγώνες του διατηρεί με τό πέρασμα του χρόνου άφραρτη τη ζωτικότητα του κι' άσθητή τη φλόγα της λευτεριάς και θαθεία ριζωμένη τη πίστη του στα Ιστορικά του περρωμένα.

Γι' αυτό μες τη μακρούα και πολυκύμαντη Ιστορία του μικρού αλλά δρομοειχτη για τούς άλλους λαού μας, χιλιάδες είναι οι φωτεινές οελλίδες δόξας και αυτοθυσίας που γιγαντώνουν τη φήμη του κι' άπειρες είναι οι μάχες που έβωκε τό Έθνος μας για την τιμή και την άνεξαρτήσια του.

Μιά έποχή όμως δλόφωτη κι' έπιβλητική, που δνει την Έλληνική ψυχή με τά περασμένα της μεγαλεία και τούς παλιούς της θρόλους, είναι άναμφισβήτητα ή μεγάλη επανάσταση του 1821.

Γιατί ή φλόγα που ξεπήδησε από

την άναστάσιμη λαμπάδα του Γένους στην Άγια Λαύρα, πριν 144 χρόνια, δεν φώτισε μόνο τις πνιγμένες στο σκοτάδι της τουρκικής σκλαβιάς ψυχές των προγόνων μας, αλλά σαν μακρόφρεγγος φάρος σκόρπισε τά σκοτάδια του τότε ύπόδουλου κόσμου και χάραξε καινούργιες ως τότε άρχες δικαιοσύνης, σπάζοντας την Ιεροσυμμαχική τυραννία της Εύρώπης και καθιερώνοντας την «Άρχή των Έθνοτήτων».

Η Έθνοαπελευθερωτική τούτη γιγαντομαχία στάθηκε ό μεγάλος κι' όρμητικός χείμαρος, που φούσκωσε τό Ιερό αιμάτινο ποτάμι της Χώρας μας, όπως συμβολικά τό άνόμισος ό Άνρú ντε Ροσφόρ, σαν μεγαλύτερο κι' από τόν Άμαζόνιο, που την κοίτη την έσκαφαν, στην ψυχική μας γεωγραφία, οι άδιάκοποι άγώνες της φυλής μας και τό σχημάτισαν οι θαυμαστές καταγιγίδες των ήρωικών μας προγόνων και που τό συντηρούν σαν άνεξάντλητες πηγές οι θυσίες και τ' άνδραγαθήματα του λαού μας τριάντα δλάκερους αιώνες γιομάτο τιμίο αίμα Έλληνικό.

Πολλούς ξένους εάφνισσε και παραξενεύει και δεν μπορούν να εξηγήσουν τό σύμφωχο ξεκίνημα του Εικοσιένα, μιά έμάς τούς "Έλληνες δεν μάς εαφνιάζει ότι Έλληνας θά έίπη, σε μιά σταθερή και συνεκτική πνευματική άποτίμηση της ζωής και άδιάκοπος άγώνας για την Έλευθερία ο' δλόκληρη την μακρόφωνη Ιστορική του πορεία.

Γιατί πάντοτε στην Έλλάδα ή μορφή των έμφύγων και των αυύγων έξιδανικεύτηκε όσο πουθενά άλλο, έδω ή σκέψη φτερούγιε προς την Ιδέα με όση πουθενά άλλο, δίπλα κι' έδω οι έννοιες άνθρωπος, πολιτης, κοινωνία και Έθνος θρήκαν τό πιδ εύγενικό τους νόημα.

Γι' αυτό ή Έπανάσταση του Εικοσιένα στάθηκε ή δικαίωση των πόθων και των άγώνων της φυλής και ή ύψιστη ήθική στροφή στο χάος που παράδερνε ό Έλληνας και ή άλλη ύπόδουλη Εύρώπη.

Άπό τότε ως τώρα πολλές φορές ό λαός μας ξαναπήρε τά γνώριμα και πάντοτε άνοιχτά μονοπάτια του Εικοσιένα και πολέμησε με τό τεράστιο σε δόξα όνομά του, για, ότι λέγεται άνθρώπινη άξιόπρεπεια και μεγαλείο, χαρίζοντας και στους άλλους λαούς τ' άθάνατα παραδείγματα της μεγάλης του Ιστορίας. Ο Άγώνας, όπως τότε, έτσι και σήμερα για τή μαρτυρική μας ΚΥΠΡΟ είναι πάντοτε με την Ιδιαν Έξαρση και τό ίδιο ύψηλό φρόνημα για τή χιλιάκριθη λευτερία κατά όποιουδήποτε άρνητή της, που θά φωτίσει ή σπιθόβολη του ΔΙΑΚΟΥ και ό δαυλός του ΚΑΝΑΡΗ.

τε θά γίνη αυτό; "Ός τότε ό Κλάδος θά έχη γκρεμίσει τό φράγμα και θά έχη έπιτύχει, όπως έλπίζουμε την άκώλυτο προαγωγή ως τόν 4ο βαθμό.

"Ας είναι θέβαιοι οι άξιμοι προστάτες του Κλάδου, ότι ή Διοίκηση τά ξεετάζει όσα και τά σταθμίζει με προσοχή. Και άκολουθεί τό σωστό δρόμο. Τό δρόμο που της χάραξε ή Γενική Συνέλευση και ή όποια άπεφάσισε: «Νά γίνη ένιαιοποίηση των βαθμών 5ου και 4ου. Μετά την ένιαιοποίηση αυτή να έπιδιωχθή και ή ένιαιοποίηση από τού εισαγωγικού βαθμού μέχρι και τού 4ου, όπως γινόταν και με τόν Α.Ν. 615) 45 κ.τ.λ.».

Είναι περιττό να είπομε περισσότερο. Η Γενική Συνέλευση θά κρίνη. Και άσφαλώς θά καταδικάση όριστικά όλους τούς άδιστακτους δολοφθονείς, που έχουν σαβαρως λόγους να άγωνίζονται, όπως άγωνίζονται.

Με την εύκαιρία της Έθνικής μας γιορτής

Ζ Α Λ Ο Γ Γ Ο

Ο ΒΡΑΧΟΣ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Του συναδέλφου κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Δεν ξέρω αν υπάρχουν πολλοί τόποι, που συνδυάζουν τόσο άρμονικά την ένδοξη ήρωική παράδοσι και τό ύπεροχο όσο και άγριο τοπίο. Όσοτό τό Ζάλογγο ίκανοποιεί τόν κάθε έπισκέπτη του, είτε προτιμά να ταξιδεύση σε ένδοξα γεγονότα της Ιστορίας μας' είτε θέλει να θαυμάση της όμορφίες που ένασιούνται μπροστά στα μάτια του.

Γιά να φθάσης εκεί, όπου οι Σουλιώτισες, τό 1803, έσυραν τό χορό της τιμής και της Λευτεριάς, παίρνεις από τήν Πρέβεζα τό αυτοκίνητο κι' ύστερα από διαδρομή μιάς ώρας θρίσκεσαι στην Καμαρίνα. Ένα όμορφο χωριό χωμένο δλο στις έλιές και τά καρποφόρα δέντρα.

Άφου ξεκουραστής στο γεροπλάτιος της μικρής πλατείας κι' άφου πιεις κρύο νεράκι από πολλές θρύσες, άνηφορίζεις προς τόν ήρωικό θράσο. Όσο προχωρείς ό άνήφορος αέζάνει σ' έγκαταλείπουν τώρα οι έλιές και τό τοπίο γίνεται αιγά-αιγά άγριο κι' ήρωικό μαζι. Προσπερνάς τις παιδικές κατασκηνώσεις και την Ιερή Μονή του Ζαλόγγου τόν "Αη Δημήτρη, όπως τόν ξέρει ό πολύς κόσμος - κι' άκολουθείς ένα στενό δρομάκι που περνά άνάμεσα από στεφανία και θράσους, που από τά σπλάχνα τους εεπετιέται κάπου - κάπου και κανένα άγριόδεντρο. Προχωρείς δλοένα τό άνέβασμα γίνεται τώρα κουραστικό μιά ή λαχτάρα να φθάση κανείς στην κορυφή του Ιερού θράσου τόν κάνει να ξεχνά τήν κούρασι. "Υστερα από πορεία μιάς ώρας περίπου, θρίσκεσαι κι' όλλας στο «θράχο του ήρωικού θανάτου».

Συγκινημένος πατείς τόν Ιερό του χώρο και μαγεμένος άντικρύεις την μεγαλοπρεπή όμορφία του τοπίου:

Μπροστά σου, σ' ένα πανύψηλο θάβρο, μαρμάρινες τώρα οι «γυναικές της θυσίας» χορεύουν τό χορό της τιμής και της Λευτεριάς, τό χορό που ζηλεύουν οι Ιστορίες δλου του κόσμου. Δεξιά σου ή άρχαία Κασσώπη, σου στέλνει τό δικό της χαιρετισμό' και στα πόδια του Ιερού θράσου τό Μοναστήρι τ' "Αη Δημήτρη, φύλακας άγγελος της γαλήνης

και της έλπίδας των στρατοκόπων και των προσκυνητών. Μόλις πιδ κάτω, μπροστά στα μάτια σου, ξεδιπλώνεται ένας δλοζώντανος άνάγλυφος χάρτης, με τά λειβάδια του, τά περιβόλια του και τά χωριά του, όλα καθαρά και νοικοκυρεμένα - τη Καμαρίνα, τόν Άρχάγγελο, τή Σιωνόπη, τή Νι. Σαμψούτα και στο βάθος τή Πρέβεζα, που καθρεφτίζεται στα γαλάζια νερά του 'Ιονίου.

Συγκινημένος από τή μνήμη της μεγάλης θυσίας, την ψυχή σου πλημμυρίζουν αίσθήματα ευλόθειας κι' εύγνωμοσύνης και μιάς θερμής εύχαριστίας προς τό Θεό τό άρραίο' γιά τή πατριωτικήξ έξάρσως για τή γωνία αυτή της Έλληνικής γής που κράτησε ψηλά τό λάβαρο της Λευτεριάς.

Άγναντεύοντας ένα γύρω όλα τά θουά κι' όλα τά θράχια που ύψώνονται στο γαλανό χάος των αιθέρων, θαρρείς, πως τώρα δά διάθρησον δίπλα σου οι άετομάχοι του Σουλίου: ό Κουτσονίκας, ό Τζαβέλλας, ό Ζέρβας, ή Χάϊτω, ή Δέσποα κι' άνώνυμες εκείνες ήρωίδες που ριζανε πρώτα στο θάραβρο τά παιδιά τους κι' ύστερα πιάστηκαν χέρι χέρι και πήγαν τραγουδώντας στο θάνατο. Δεν ξανάγινε στους αιώνες τέτοιος χορός τραγικός και λεβέντικος... Άλήθεια, πόσα χρωστά ή έλληνοπούλα ή Λευτερία σε τούτα τά πέτρινα καταρράχια που έκοψε κάθετα ή σπάθα του Θεού για να κινή φοβερότερο τό γκρεμό που έπαισαν οι Σουλιώτισες!!

«χωρίς γόγγυσμα κι άντάρα παρά εκείνη μοναξιά, που έκάναν με τήν κάρα με τά στήθια στα γκρεμνά», καθώς τραγούδησε ό Σολωμός. Θαμνωμένος από τή τόση όμορφία και τή δόξα που πλανάται ένα γύρω, εύχαριστής τό Θεό που σε αξίωσε να ζήσης λίγες ώρες στο θράχο του ήρωικού θανάτου και της Λευτεριάς' κι' άθελά σου ψιθυρίζεις:

«Στ'η στεριά δεν ζή τό ψάρι μίτη άνθος στην άμμουδιά κι' οι Σουλιώτισες δεν ζούνε δίχως την Έλευτεριά...».

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Στις 28 Φλεβάρη 1965 ό Διδασκαλικός Σύλλογος Λευκάδος σε συνεργασία με τόν Μουσικοφιλολογικό "Όμιλο «ΟΡΦΕΥΣ», έδωσε την πρώτη του διάλεξη στο Κινηματοθέατρο της πόλεως «ΑΠΟΛΛΩΝ» με όμιλητή τόν Γραμματέα του Σύλλογου και Λογοτέχνη κ. Νίκο Βλάχο και με θέμα «Άγγελος Σικελιανός ό Βάρδος του Νεοελληνικού Λυρισμού». Τή διάλεξη παρακολούθησαν ό κ. Νομαρχης, ό κ. Δήμαρχος, όλες οι Πολιτικές και Στρατιωτικές Άρχες του Νησιού και ένα έλεκτό και πικρό άκροατήριο. Ο όμιλητής χειρίσθηκε τό θέμα με δεξιοτεχνία και γλαφυρότητα και συνήρπασε τό άκροατήριο που τόν καταξιοοκρότήσε και τόν συνεχάρη θερμά. Τέτοιοις έκδηλώσεις τιμών τό Διδασκαλικό κόσμο και άνεβάζουν την έκτίμηση του λαού στον Έλληνα Δάσκαλο. Αισθανόμαστε τήν ύποχρέωση να εύχαριστήσουμε θερμά τόν έκλεκτό συνεργάτη και φίλο κ. Νίκο Βλάχο για τήν ώραία του προσφορά.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Την περασμένη Τρίτη άντιπροσωπεία της Διοικήσεως της Δ.Ο.Ε., με έννευαλης τόν Πρόεδρο κ. Παπαζήση, ήταν έτοιμη να άναχωρήση για τήν Κύπρο, όπου θά παρεούονταν σε τελετή έπίσημης επικυρώσεως της ένώσεως των δυό Διδασκαλικών Όργανώσεων Έλλάδος και Κύπρου (Δ.Ο.Ε. — Π.Ο.Ε. Δ.), ή όποια, όπως είναι γνωστό, είχε άπορασθή τό περασμένο καλοκαίρι. Η άντιπροσωπεία θά παρεούονταν επίσης σε φιλολογικό μνημόσυνο του Λοικη Άκούτα και θά προσέφερε τή χορηγική συνδρομή του διδασκαλικού κόσμου προς τά θήματα των τουρισκών βομβαρδισμών. Λίγες ώρες, όμως, πριν άναχωρήση, πήρε τό παρακάτω τηλεγράφημα του Προέδρου της Π.Ο.Ε.Δ. κ. Σωτηρίου.

«Αναβάλατε έπίσκεψην λόγω καταστάσεως. Άκολουθεί έπιστολή».

"Υστερα άπ' αυτό τό τηλεγράφημα ή έπίσκεψη στην Κύπρο θά πραγματοποιήθι μόλις τό έπιτρέψουν οι εκεί συνθήκες.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΤΟ Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

Μέχρι τέλους Μαρτίου θα έχη ολοκληρωθή, όπως υπολογίζεται, η διαδικασία που χρειάζεται για τη συγκρότηση του Κεντρικού Τηροσεακού Συμβουλίου Πρωτοβάθμιου Εκπαιδευσεως (Κ.Τ.Σ.Π.Ε.). Πρώτα πρέπει να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ο διορισμός του κ. Αο. Βουγιούκα ως Παρέδρου και σε συνέχεια να εκδοθή ειδική Τπουργική απόφαση περί συνθέσεως του Κ.Τ.Σ.Π.Ε. με την οποία θα ορίζονται ο Πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα άλλα μέλη. Μετά τη δημοσίευση της παραπάνω αποφάσεως, θα ακολουθήσει η κοινοποίησή της στους διορισμένους για να συνέλθουν και να συγκροτηθούν σε σώμα.

Σύμφωνα με το Νόμο 4379/64 στο Τηροσεακό Συμβούλιο θα μετέχουν, ένας άρ' τους δύο διωρισμένοι Συμβούλους του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, ως Πρόεδρος, ο Παρέδρος κ. Βουγιούκας, ως αντιπρόεδρος, ο αρετός εκπαιδευτικός Σύμβουλος κ. Γεώργιος Μαραζιώτης και οι Γενικοί Έπιθεωρητές Στοιχειώδους κ.κ. Γιαννακόπουλος και Παντελιάς, ως μέλη.

ΚΑΙ ΟΙ ΜΗ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΝΤΕΣ

Επειδή επανασυζητείται στη Βουλή ο Νόμος «Περί Οργανώσεως και διοικήσεως της Γενικής Εκπαιδευσεως», η Διοίκηση της Δ.Ο.Ε. ή όποια, όπως είναι γνωστό, έμεινε στις αντιθέσεις της, κάνει σε ώριμμένα σημεία του παραπάνω Νομοθετήματος, απέστειλε, προς τους κ.κ. Πρόεδρον Κυβερνήσεως και Τπουργούς Παιδείας και Προεδρίας της Κυβερνήσεως, το παρακάτω τηλεγράφημα.

«Εκ' ευκαιρία επανεξετάσεως Νόμου «Περί Οργανώσεως και Διοικήσεως της Γενικής (Στοιχειώδους και Μέσης) Εκπαιδευσεως, παρακαλούμεν θερμώς απαλειφθή παράγραφος 1, στοιχείον α, άρθρον 19, δι' ης περιορίζεται δικαίωμα έπιλογής έπαικτικού προσωπικού μόνον μεταξύ μετεκπαιδευθέντων διδασκάλων. Συμφέρον Εκπαιδευσεως έπιβάλλει την απόλειψιν».

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Σχετικά με τον τρόπο εορτασμού της Έπετειον της Έθνικής Παλιγγενεσίας, το Τπουργείο Παιδείας έτηλεγράφησε στους Έπιθεωρητές των Σχολείων τα έξης:

«Εν όψει εορτασμού 25 Μαρτίου σχολεία Μέσης και Στοιχειώδους Εκπαιδευσεως περιφερείας τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας και πόλεως Θεσσαλονίκης άρχισαν σην 24ην και 25ην Μαρτίου ΣΤΟΠ. Παραμονήν 24 Μαρτίου εις άνωτέρω σχολεία, θα λάβωσι χώραν συνήθεις εορταστικά, έδηλώσεως (παράλασις - Στέψις ανδριάντων - όμιλια) ΣΤΟΡ. Δωτά σχολεία άρχισωσι μόνον 25 Μαρτίου ΣΤΟΠ.

Διευθυντά σχολείων τούτων έν συνεννόησι μετά άρμοδίων τοπικών άρχων μερομνήσωσι διά συμμετοχήν μαθητών εις εορτασμών Έπετεινής Έθνικής Παλιγγενεσίας ΣΤΟΠ. Απογευματινής ώρας 24 Μαρτίου θα γίνωσι σχετικά όμιλια εις σχολεία ταύτα.

Γενικός Γραμματέας
Ε. ΠΑΠΑΝΟΤΤΕΟΣ

***Άλλες ένδιαφέρουσες είδησεις στην 7η σελίδα**

ΑΠΟ 1ΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΟΥ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

Δημοσιεύμε παρακάτω έγκύκλιο του Τπουργείου Παιδείας με την όποια κοινοποιείται στους Έπιθεωρητές Δημοτικών Σχολείων η κοινή απόφαση των Τπουργών Οικονομικών και Έθνικής Παιδείας, που προβλέπει τη χορήγηση μηνιαίου επιδόματος 300 δρχ. στους Γραμματέες των Σχολικών Έφορειών των 4)θεσίων και άνω Δημοτικών Σχολείων.

ΤΠΥΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Διευθυντής Στοιχ. Έκπ.)σεως
Αριθ. Πρωτ. 21416

Έν Αθήναις τή 27-2-1965

Π ρ ο ς
Τους κ. Έπιθεωρητάς Στοιχειώδους Εκπαιδευσεως

Κοινοποιούμεν ύμιν κατωτέρω την άρ' αριθ. 33015)9-2-65 κοινήν απόφαση των Τπουργών Οικονομικών και Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, δι' ης χορηγείται ποσόν τριακοσίων (300) δραχμών μηνιαίως κατ' άτοκον δι' έξοδα κινήσεως εις τους Διευθυντάς των 4)θεσίων και άνω δημοτικών σχολείων εκτελούντων χρέη γραμματέως σχολικής έφορειας των σχολείων των και παρακαλούμεν όπως ανακινήσητε ταύτην εις τα άνω σχολεία της δικαιοδοσίας σας. Προς τούτους γνωρίζομεν ύμιν, ότι προς άποφυγήν ένδεκνυμένων άνωμαλιών κατά την εφαρμογήν της κοινοποιουμένης αποφάσεως συνεπεί άμφισβητήσεως ως προς την νομιμοποίησιν των δικαιούχων Δ)ντών των άνω σχολείων διά την απόληψη των χορηγούμενων έξόδων κινήσεως δέν να προέλθιτε εις την έκδοσιν των ένδεκνυμένων πράξεων, όπως ώστε να έχωσι έπίσημον διορισμόν, συμφώνως προς τάς διατάξεις:

1) Του Ν. 4374)1929 (άρθρον 6 παρ. 1).

2) Του Α.Ν. 2029)1939 (άρθρον 3) έν συνδυασμō προς το άρθρον 3 παρ. 3 του άπό 26)1 έως 1)2)1950 Β. Δ) του περί έπεκτάσεως άρμοδιοτήτων Νομαρχών κλπ.»

Όσαύτως σκόπιμον είναι και εις την περιπτώσιν την προβλεπομένην υπό το άρθρον 30 του Α.Ν. 2517)1940 να κοινοποιήται έγγραφον ύμιν εις τον ένδιαφερόμενον άποδεικνύον την άνάγκην της Δ)σεως του σχολείου εις τούτον.

Ο Γεν. Γραμματέας
Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΤΤΕΟΣ

ΤΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γεν. Λογιστήριον του Κράτους
Αριθ. Πρωτ. 33015

Αθήναι τή 9-2-1965

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΟΙ ΤΠΟΥΡΓΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

1) Τάς διατάξεις του α.ν. 1502)50, περί των άποδοχών των τακτικών δημοσίων υπαλλήλων των Ν.Π.Δ.Δ.

2) Τάς διατάξεις του Ν. 5019)1931, περί ίδρύσεως Σχολικών Ταμείων, και Σχολικών Έφορειών, ως έτροποποιηθή και συνεπληρωθή μεταγενεστέρως.

3) Την άρ' αριθ. 73570)1964 κοινήν Τπουργικήν απόφασην περί χορηγήσεως έξόδων κινήσεως εις τους Γυμνασιάρχας των πλήρων Δημοσίων Γυμνασίων, τους εκτελούντας χρέη Γραμματέως Σχολικών Έφορειών.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Έγκρινομεν την χορήγησιν κατ' άποκοπήν έξόδων κινήσεως εκ δραχμών τετρακοσίων (400) μηνιαίως εις τους Διευθυντάς των Γυμνασίων και εκ δραχμών τριακοσίων (300) μηνιαίως εις τους Διευθυντάς των τετραθεσίων και άνω Δημοτικών Σχολείων, ή τους νομίμως αναπληρωτάς αυτών, τους εκτελούντας χρέη Γραμματέως των Σχολικών Έφορειών.

Η παρούσα δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως άρχεται ισχύουσα από της 1)ανουαρίου 1965. Ο Πρόεδρος της κυβερνήσεως ως ύπογράφος επί της Έθνικής Παιδείας

Γ. ΠΑΠΑΝΑΡΕΟΤ

Ο Τπουργός Οικονομικών

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ

Με Διάταγμα που θοίσκεται στον κ. Πρόεδρο της Κυβερνήσεως για ύπογραφή γίνονται άποδεκτές οι παραίτησεις των συναδέλφων:

- 1) Γκαρβαβέλη Δημητρίου Αιδέας - Βοίου,
- 2) Ανδρέου Όλγας 3ου 1' Πειραιώς,
- 3) Δάινο Αλεξάνδρας Παλαιούργου Μαντινείας,
- 4) Κυριακοπούλου Γεωργίου 11ου Αιγάλεω Στ' Αθηνών,
- 5) Κώστα Αλεξάνδρου 3ου Αγίου Δημητρίου Ε' Αθηνών,
- 6) Μάγνη Ανδρονάχης 2ου Βόλου Β' Μαγνησίας,
- 7) Μανθοπούλου Αθανασίας Λαοτείων - Πύργου,
- 8) Παπαγιάννη Δημητρίου 3ου Πρεβέζης - Β' Πρεβέζης,
- 9) Παπακυριακοπούλου Αθηνάς 2ου Βύρωνος Ζ' Αθηνών,
- 10) Πονηροπούλου Κωνσταντίας Α' Κυριασίας - Τριφυλλίας,
- 11) Ροβιθέλλη Μυρσίνης Σκαπέλου Α' Λέσβου,
- 12) Σκαλιστήρα Δημητρίου Ιου Λαμίας Α' Φθιάτιδος,
- 13) Σκοιταρά Στυλιανής 2ου Πετρουπόλεως Γ' Αθηνών,
- 14) Τσούτσα Θεοδώρας Ιου Αγ. Δημητρίου Ε' Αθηνών,
- 15) Μινεμένη Δημήτρας Ν. Τριουφας Ναυπλίας,
- 16) Σκαρούλη Ειρήνης Στ' Καλύμνου,
- 17) Σωτηριάδου Ειρήνης νηπ)γού Λαυκάνας - Β' Σεργίων,
- 18) Άγγελή Άγγελή Γέρμα Καστορίας.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΕΦΟΡΕΙΕΣ

Το Τπουργείο Παιδείας έγγνώρισε στους Νομαρχες και τους Έπιθεωρητές των Σχολείων με τηλεγράφημα του ότι, δυνάμει του άρθρου 14 του Νόμου 4459) 65, εξαιρούνται της ύποχρεώσεως δημοσεως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, οι πράξεις διορισμών Σχολικών Έφορειών. Όλες οι πράξεις των Νομαρχών περί διορισμού Σχολικών Έφορειών είναι νόμιμες και χωρίς να δημοσιευθούν και πρέπει να κοινοποιούνται άμέσως για να αναλάβουν, το συνηγομένο, καθήκοντα τά νέα μέλη των Σχολικών Έφορειών.

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Την περασμένη Κυριακή το πρωί πραγματοποιήθηκε στον Πειραιά Γενική Συνέλευση των μελών του έκει Β' Διδακτικού Συλλόγου.

Στή συνέλευση παρευρέθησαν ο Πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος της Δ.Ο.Ε. κ.κ. Χρ. Παπαζήσης και Στρ. Παπαδέλης. Ο κ. Παπαζήσης θώκε την ευκαιρία, μαζί με το χαιρετισμό του προς τους συγκεντρωθέντες, να αναλύση και τα τελευταία μέτρα της Κυβερνήσεως γενικότερα και του Τπουργείου Παιδείας ειδικότερα, επέρ το διδασκαλικό κόσμο και να τονίση την εθελγητική σημασία τους.

Επακολούθησε διαλογική συζήτηση, κατά την όποια οι συνάδελφοι του Πειραιώς, με έπικεφαλής τον άξιο Πρόεδρό τους κ. Η. Ζούλα, εξέφρασαν τις εύχαιριστίες τους προς τη Δ.Ο.Ε. για τά άληθινα μέγαρα της έπιτεύγματος, τά όποια τόσο τους ίκανοποίησαν και έήτησαν ώρισμένες διευκρινήσεις ως προς τά τελευταία κυβερνητικά μέτρα.

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ κ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Το Υπουργείο Παιδείας έθεσε στη διάθεσή του τον Έπιθεωρητή Άργολίδος κ. Δασκαλάκη μέχρις ότου τελειώσουν άνακρίσεις που διατάχθηκαν για άρισμένες ένεργείες του.

ΑΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Μιά άπροσδόκητη συμφορά έπληξε, ζώω και λίγες ήμέρες, τους συναδέλφους των γραφικών Σποράδων Νήσων: ο σεισμός! Είδαν, μαζί μ' όλους τους άλλους κατοίκους των δμορφων νησιών, τά σπίτια τους να γκρεμίζονται και τώρα ζουν στιγμές άγωνίας, μέσα στο χειμώνα, κάτω από σκηνές! Χρέος άλληλεγγύης έπιβάλλει να παρασταθούμε στή συμφορά τους, έσω και με μία συμβολική συνδρομή. Και γρήγορα μάλιστα. Η Διοική-

ση της Δ.Ο.Ε. αποφάσισε και παρακαλεί τους διδασκαλικούς συλλόγους δλης της χώρας, όπως στείλουν το ταχύτερο, μία μικρή συνδρομή από 200 δρχ. τουλάχιστο, για ένίσχυση των σεισμοπαθών συναδέλφων των Σποράδων.

Τά έμβάσματα να άποσταλούν κατ' εύθειαν στον Ταμία της Δ.Ο.Ε. κ. Άρ. Λεονταρίτη. Χωρίς χρονοτριβή, γιατί οι σεισμοπαθείς συνάδελφοι πρέπει να νοιώσουν την παρουσία δλων μας πλάι τους.